

„EDINOST“

Izda se po trikrat na teden v šestih izdajih ob sorkih, četrtkih in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerje pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za en mesec . f. 1.—, za tri mesece . f. 3.—, za šest mesecev . f. 5.—, za leto . f. 10.—. Naročnino je plačevati naprej na naročbo brez priloge naročnine se uprava ne ozira.

Poslanišče številke se dobivajo v prodajnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Oglaš se radeno po tarifu v petitu: za naslove s debelimi črkami se plačuje prestop, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, smrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Caserma št. 13. Vsake pisme mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamnico in oglaš sprejema upravnništvo ulice Molise pisane hit. 3. II. nadst. Naročnino in oglaš je plačevati lece Trst. Odprta reklama je se proste poštne.

Častitim našim gg. naročnikom!

Pred nekaterimi dnevi razposlali smo častitim naročnikom nakaznice, iz katerih je vsak razvidel svoj zastanek do zvršetka tekočega leta. Vzlic temu večina ni še doposlala zastane naročnine. Prosimo torej, da se odzovejo opominu ter dopošljejo zastanek najkasneje do 20. tekočega meseca, ker drugače bomo primorani ustaviti list.

Upravištvo „Edinosti“.

Za narodno enakopravnost.

(Zvršček.)

Poslanec dr. Gregorec je zaključil:

Še jedno. Mi imamo porotni sodišči v Celju in v Celovcu, v katerih obsejzu biva, kakor sem že rekel, kakih pol milijona Slovencev. (Poslanec Schlicker: Tako?) Da, tako je. (Veslost.) Na teh porotnih sodiščih se do danes še nikdar ni prečitata slovenska tožba (Čujte!), nikdar se še ni podalo slovenskega poučenja obtožencu (Čujte!), nikdar se še ni sestavil slovenski zapisnik, nikdar se še ni izdala slovenska razsodba. (Čujte! Čujte!)

Tu treba, gospôda moja, reči nastopno: Ali so ta pol milijona Slovencev tako izredno dobri (Veslost) in rajski nedolžni, da državni pravdnik nikdar ne prihaja v položanje, da bi moral kakega Slovence postaviti pred sodišče (Prav dobro. — Veslost.), ker vsi navihanci, tatovi, sleparji, ubijalci in morilec izhajajo iz nemške narodnosti (Živahna veselost.), ali pa ni rez, kar je trdil njegova ekscelencia v proračunskem odseku, da on jako sili na to, da se izvršujejo jezikovne naredbe.

To je ravno teorija in praksa pri njegovi ekscelenci. Teorija je lepa, ista ugaja tudi meni (Veslost), ne tako njegova praksa. Njegove besede in njegova dejanja so v nasprotju med seboj. Kako naj si tolmačimo to? Jaz sem si tolmačil to enostavno po njegovem razmerju do nemško-liberalne stranke.

Mi Slovenci poznamo njegovo ekscelenco že dolgo, toda le ne kakor prijatelja, ampak kakor

nasprotnika, in sicer iz deželne zbornice v Gradcu, kjer je poleg gospodov Waserja in Stremayra pomagal pobijati tudi najmanjšo slovensko narodno zahtevo. Tudi na novem mestu je njegova ekscelencia ostal zvest do današnjega dne sebi in svoji stranki. (Poslanec dr. vitez pl. Demel: To je vendar prav dobro! — Posl. Spinčić: Da, prav dobro, toda ne za avstrijskega ministra!)

Nemškoliberalna stranka je glasovala za člen XIX. in je blestela vsled tega v luči svobodnosti, toda ona ovira, da bi se ta člen uporabil tudi za Slovence, kakor sem že rekel. Jednako stoji stvar z gospodom ministrom za pravosodje. Tu v visoki zbornici, v odsekih, morda tudi v ministerskem svetu v navzočnosti ministerskega predsednika ga je najčistejša svobodnost, toda praksa je vsa drugačna, tu velja zopet drugačno načelo. On ima n. pr. to načelo, da ne dopušča, da bi napredovali slovenski uradniki v Spodnji Štirski, da jih s tem odpravlja na Kranjsko, da je iztisnil iz ministerstva celó slovenskega dvornega svetnika Abrama in na njega mesto postavil protislovenskega agitatorja Gertscherja.

Še na neko posebnost bi opozoril. Komaj jedno leto je v službi in umel je pozvati v ministerstvo sedem gospodov iz območja višjega deželnega sodišča njegovega — to je že precej — in večina njih so nemškoliberalni gospodje.

Jaz sem zahteval v svojem predlogu, njegova ekscelencia naj pozove sodne uradnike, da bi se natančno ravnali po obstoječih jezikovnih naredbah. Na to je rekel on: To se itak godi. Toda odkritosrčneje je govoril in se izrazil nasproti poslancu dr. Vašatemu, kakor je vedela poročati „Deutsche Zeitung“ od dne 30. okt. 1896.

Gospod posl. Vašaty je stavil jednako prošnjo kakor jaz do njegove ekscelence, gosp. ministra pravosodja; vprašal je namreč, da-li je njegova ekscelencia pri volji, da pozove podrejene mu oblasti, naj spoštujejo veljavne zakone, in na to je rekel njegova ekscelencia: Tega ne morem, kajti v levici združeni nemški liberalci bi se nam kar razpršili kakor vrabci. (Veslost. — Oporekanje.)

To dokazuje torej, da ima njegova ekscelencia

lenca neznausk respekt pred nemško-liberalno stranko, tak respekt, da si niti tega ni upal, da bi vnovič zaukazal nemškoliberalnim uradnikom, da morajo izvrševati obstoječe zakone in naredbe. (Posl. dr. Menger: Neverjetno!) Tako stoji v „Deutsche Zeitung“. To je vendar vaš list! (Oporekanje.) S tem pa je tudi dokazal gospod ministar pravosodja, da tuli on ne sodi v to ministerstvo, in da bi prav za prav moral nehati biti pravosodnim ministrom v isti hip, ko njegova ekscelencia, gospod ministerski predsednik, resno misli se svojimi besedami, da hoče ustanoviti narodni mir.

Gospôda moja! XI. zasedanje te visoke zbornice se naglo bliža svojemu zvršetku in mi Slovenci stojimo še vedno sredi neodločenega boja za svojo narodno ekzistencijo. Marsikateremu bi utegnili to potrti pogum; mene pa navdaja občudovanjem. Kajti, ako se dviga mal, ubog, nesrečen narod, ako zastavlja vse svoje sile, ako se ne plaši nobenih žrtev, da obrani pravico do svoje narodne ekzistencije, potem je to vredno občudovanja in vspodbuja k vztrajnosti. P bôli tako, mi hočemo in bomo vztrajali, to tem bolj, kar vidimo znamenj, da se naša poštena stvar vendar le polagoma bliža k svoji zmagi. Kajti, v prvo se slovanska plemena avstrijska vidno približujejo jedno k drugemu, se spoznavajo bolje, in vsled tega se uče tudi ljubiti se in vzajemno podpirati. To usposoblja slovanska plemena, da v doglednem času močjo in častjo zavzamejo ono stališče v monarhiji, ki jim je je določila Previdnost.

V drugo vidimo, da naglo propada najhujši nasprotnik narodne enakopravnosti, nemško-liberalna stranka. Nikdar več se ne povrne ta stranka v to visoko zbornico v sedanjih močih. S tem pa se zgublja oni pritisek, ki že mnogo let teži naše vlade, da ne morejo biti jednako pravične vsem narodom.

Nadalje bi bilo opaziti, da se vrši velik preobrat v duhovih: po liberalni stranki pospeševano materialistiško svetovno naziranje jelo se je umikati krščanskemu svetovnemu naziranju; krščansko svetovno naziranje se jači vidno, narodi se zopet obračajo h krščanskim idejam in s tem tudi

in Bog vé kaj še vse! Le na nebo pogledajta, gospôda, cincar je odmaknil zagrinjalo z okna, „grozno je videti!“

Pop in sodnik sta pogledala ven. Bilo je ne navadno temno. Od daleč se je čulo bobnenje groma in veter je tulil čez pusto polje. Kmetje so se pričeli razhajati. Vsak je hotel priti do svoje hiše pred nevihto, in cincar je mislil samo na to, da je od slehernega dobil denar, potem pa jih je sam pejal ven.

„Ven, ven, prijatelj, domov! Saj vidiš, kaka nevihta se bliža!“

Kmalu je bila gostilna prazna. Tudi pop in sodnik sta se že pripravljala domov.

„Ali si vzel žveplenk s seboj?“ je vprašal pop sodnika.

„Ne. A tu jih je nekaj na mizi“. In vzel je škatlico z žveplenkami ter jo vtaknil za pas.

„Tako, sedaj lahko greva“.

„Čakaj, Bogosav, da vzamem ključ“, in pop je oprezno vzel ključ iz gostilniških vrat, spravil ga in prijel za kljuko. Ta hip se je čulo v zraku vršenje, žvižganje in stokanje in tam v daljavi votlo bobnenje.

(Pride še.)

PODLISTEK

Krivoseška gostilna.

18

Srbski pisatelj Gjuró Jakšić; preložil A. B.

Solnce se je čedalje bolj nagibalo proti zapadu, a vročina ni ponehala, čedalje soparnejše je bilo. Jug je pričel vleči. Človeku se je zdelo, da nosi s sabo ogrnjen zračni tok. Ljudje, ki so se trudili in ožgani vračali s polja, so se ustavljali v gostilni, da si s čašico žganja ali hladčega vina uga-se nenavadno vročino. Kar je bilo poštenih ljudi, so šli že čez par minut domov; drugi, katerim je ugajal gostilničin hlad, še bolj pa pijača, pa so ostali. Tako se je polagoma gostilna napolnila. Nekateri gostje so se s čim bavili, kockali so, kartali ali pa kleli; drugi so se kar opijali in delali tak hrup, da ni razumel človek človeka; ko se je stemnilo, je prišel tudi sodnik s popom. Kmetje so umolknil za trenotje, a ta dva nista ostala v gostilni, ampak odšla sta v posebno sobo, nadaljevat večerajšnji razgovor. Tu ju nihče ni motil, niti sam cincar ne. Siromak je imel opraviti čez glavo. Ljudje so prihajali v jednomer. Čez nekaj časa je vstopil tudi Raka. To nikakor ni bilo kaj navadnega. Take kraje je obiskoval le o velikih

praznikih, danes pa ni samo prišel, marveč pil celo čašo žganja. Ljudje so ga pogledovali, spominjali se, da je siromak sedaj tudi brez strica, pomilovali so ga, a molčali. Le cincar je bil vidno nekoliko v zadregi, po strani ga je hodil gledat in skoro je bilo videti, kakor bi se ga bal. A strah ga je kmalu minul, kajti Raka je bil že ostavil gostilno. Gostilničar ga je spremil in še nekaj časa gledal za njim. Ko je videl, da je krenil proti tujnemu mestu, mu je zadovoljen nasmeh razjasnil obraz. Potem je po svoji navadi pogledal na nebo, a ni bilo videti niti zvezdice. Gosti oblaki so se kopičili na obzorju.

„Dež dobimo“ je mrmral cincar, vračaje se v gostilno. Potem pa je šel v sobo, kjer je bil sodnik s popom, in jima povedal, da je bil Raka rovnokar v gostilni. Za prvi hip ju je to pač osupnilo. A stvar ni bila tako nenavadna, da bi si bila zaradi nje dolgo ubijala glavi.

„Po kaj pa je prišel?“ je vprašal sodnik.

„Izpil je čašo žganja in zopet odšel“.

„Srečno pot“, je odvrnil sodnik malomarno.

„Pa nevihta se bliža!“ je nadaljeval cincar, ki se je že bal, da bi se pop in sodnik utegnili, kakor včeraj, pomuditi pozno v noč, „dež bo, toča

h krščanski pravičnosti; in ta je temeljni pogoj prave, resnično pravične sprave med narodi.

Konečno sem jaz tega menenja, da velika nevarnost, v kateri se je nahajala domovina pred kratkim in — jaz ne vem tega — se morda še nahaja, vendar odpre oči državnikom ter obrne njih pozornost do onih stebrov monarhije in dinastije, kateri stebri so zanesljivejši in gotovejši nego vsa politika dvojnih in trojnih zvez, jaz menim, do avstrijskih narodov. Toda te narode treba zadovoljiti, osloboditi se morajo od vsake skrbi za svojo narodno ekzistencijo.

In takó v svojih narodih zadovoljena Avstrija gleda lahko zavestno v bodočnost, naj že pride potem, kar hoče. S tem sklepam. (Živahna pohvala in ploskanje.)

DOPISI.

Ljubljana, 18. decembra 1896. [Izv. dop.]

V spomin mi prihaja pravljica: Dva razposajenca sta se pretepala neusmiljeno; po cesti pa je prišel pameten mož in je vrzel mednju škaf — mrzle vode. Hipoma sta bila razposajenca jedina in vzajemno sta planila po miroljubu. In ta prizor imel je priliko opazovati vsakdo, kdor je čital nedavno naša dva ljubljanska dnevnika slovenska. „Slovincu“ ni všeč članek v „Slovenskem listu“: „Nekatere pozabljene točke slovenskega programa“. „Narodu“ pa ni všeč — umevno — „Položaj na Kranjskem“. Svojih napak noče pripoznati nikdo. „Slovenski list“ — molči. „Izbežati jih je treba“. — „Izbežati se ne damo“. Tako je prav! Neplodne polemike je itak preveč v ljubljanskih listih, tehtnih, obče koristnih sestavkov pa skoro — nič! Vsi resni ljudje pozdravljajo taktiko novega neodvisnega glasila: pribijati fakta, sodi naj pa občinstvo. Tiste posamičnike, s katerimi stoji in pade kranjski prepir, je pač neumestno zamenjavati se strankama. Polemizovati dandanes z „Narodom“ in „Slovincem“, dejalo bi se polemizovati s petimi, desetimi osebami. Teh oseb je strah... Boje se že nedolžnega prepirja, kaj bo še le v štirih, petih mesecih...

Vaš sestavek v „politiških vestih“: „Nur nicht über die Grenzen Krains“, obudil je v Ljubljani občo pozornost. Vse pričakuje avtoritetne izjave in sicer ne od „Slovenskega lista“, ker ta je že zabeležil neovržni fakt. Mož, ki je izustil te usodne besede, naj se opraviči pred narodom — sam! Med narod naj pride in pove naj mu svoje menenja. Skrivati se za hrbti drugih, ni pošteno! In da smo nepristranski: „Nur nicht über die Grenzen Krains hinaus“ dejansk izvršuje tudi sedanja „narodna stranka“. Izvenkranjski Slovenci ste navezani na lastno svojo moč. Ustvariti bi se morala organizacija Slovencev v medsebojno podporo, ne gledé na deželne meje.

Te dni smo dobili nove ulične in hišne napise. Kakor znano, sklenil je pred leti občinski svet ljubljanski, da je uvesti v Ljubljani samo slovenske napise. Temu sklepu se je uprla peščica ljubljanskih Nemcev, katerim je radovoljno pritekel na pomoč naš prejšnji slovenski deželni odbor. Občinski svet bi se bil lahko še odločneje potegoval za samoslovenske napise s tem, da bi še jedenkrat ponovil ovrženi poprejšnji sklep. Ali z ozirom na „potresno katastrofo“, z ozirom na ostale čudne razmere in še bolj utrjeno prijateljstvo z Nemci, osrečeni smo z dvojezičnimi napisi. Toda Nemci ne morejo biti veseli teh napisov. Nemščina na drugem mestu je tako sramotno nevidna — kaže razmerje nemškega prebivalstva v Ljubljani — da bi bili zanje častnejši samoslovenski napisi. Hoteli so tako sami! Izposlujejo naj najpopred pri svojih bratih v Mariboru, Celju itd. popolno jednako pravnost v tem oziru za tamošnje Slovence, in uživali jo bodo tudi oni v Ljubljani. Ker pa imamo na Kranjskem, kakor rečeno, jako čudne razmere, priskočili so baje nekateri sedaj še odločilni narodni možje na pomoč — ljubljanskim Nemcem. Čujemo, da ima g. župan Hribar jako težko stališče. Bog daj, da bi te vesti ne bile resnične! Ali vse je možno na Kranjskem, možno je tudi, da dobimo naslednika Dežmanu. Naš vrli župan se pač nobenemu ne ukloni ob vprašanju uličnih in hišnih napisov, najmanj pa novodobnim „prvakom“, ki v političnem življenju streljajo — kozle.

Nemškutarstvo vzdiguje glavo. V Trzinu je zmagala na volitvi župana „nemška“ stranka, dasi imajo Slovenci večino v občinskem zastopu. Nemškutarjem je pomagal člen katoliškonarodne stranke. Govori se, da se je v uredništvu nekega tukajšnjega slovenskega lista prepovedalo „preveč“ ozirati se odslej na Slovanstvo v političnem pogledu in v podlistku Brez ogorčenja sprejemamo nemške račune od trgovcev, ki so od Slovencev odvisni in nemške dopise od nedržavnih uradov. Referent najvažnejših deželnih zavodov je dr. Schaffer. Vsemu nemškutarjenju v deželnem odboru so vzrok tisti Slovenci, ki so dru. Schafferju dali tako moč, sebi pa privoščili — nedelavnost. „Landwehrkaserne“ na deželni vojašnici se blišči še sedaj, da si se je pred leti na tem napisu spodtikal tudi neki sedanji deželni odbornik in se je tega gospoda pozivalo opetovano, naj bo radikalen tudi kakor deželni odbornik.

Po Ljubljani letajo postreščki z nemškimi napisi na čepicah. Posnema jih baron Hein ter govori slovenski večini v deželnem zboru — samo nemški. Kranjska stavbena in industrijalna družba pridno razpletati svoje mreže, nemški kapital si gradi v Ljubljani hiše, slovenski pa spi. Slovenski očetje, možje, ki so v vodstvu narodne stranke, pošiljajo svoje hčerke v ponemčevalni zavod Hutov... „Čitalnico“ so oskubili prvotnega pomena. Hote nas uspavati...

Vam se podtika, g. urednik, da svojimi ljubljanskimi dopisi razburjate javno menenje. Mi pa mislimo, da se je javno menenje razburilo samo ob sebi po zadnji državnozbornski volitvi, po skrajno separatističnem nastopanju slovenske „inteligence“ o otvoritvi „Narodnega doma“ in pozneje, o sumpenziji Trstenjakovi in o koketovanju obeh slovenskih strank na Kranjskem — z Nemci!

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 19. decembra 1896.

Državni zbor. Zbornica poslancev je včeraj nadaljevala razpravo o proračunu ministerstva za nauk in bogočastje. Za besedo se je oglašil tudi posl. Spiničič. Govornik je povdarjal, da si italijanska stranka v Trstu in v Istri hoče sedaj prisvojiti gospodstvo tudi v cerkvi in je tožil, da je namestništvo odreklo pravico do rekurza onim duhovnikom, ki vodijo matrice. Govornik je zahteval, naj vlada pripomore, da se zgrade, oziroma popravijo nekatere cerkve po Istri ter je izrazil nado, da ne bomo morali dolgo čakati na uravnavo kongrua. V nekem kraju Istre je nameščen župnik, ki je italijanski podanik in ne ume hrvaščine, tako, da ljudstvo ne razume njega in on ne ljudstva. To pa je prav v tistem kraju, kjer so nedavno temu demonstrirali proti škofu Flappu, ker je v cerkvi spregovoril par hrvatskih besedi. Nadalje je omenjal govornik konvikta v Kopru, v katerem je 60 Italijanov in en sam Slovenec. (Sedaj še-le je jasno, kolik pogrešek je storil, da se je ta konvikt zasnoval v Kopru.) In v očigled temu razmerju so siljeni hrvatski in slovenski župniki, da morajo prispevati za ta konvikt, kjer se poitalijančuje še ono malo slovenskih gojencev. (Spiničičev govor prinesemo seveda po stenografskem zapisniku. Ured.)

Avstrijski dvor ruskemu carju v čast. Včeraj (18. po našem in 3. po pravoslavnem koledarju) je bil god carja Nikolaja. Nj. Velič. naš cesar je priredil carju v čast slavnosten obed, na katerega so bili povabljeni: nadvojvoda Oton, ruski poslanik grof Kapnist s poslaniškim osebjem, minister za zunanje stvari Goluchovski, ministerski predsednik Baderi, ministra Kallay in Krieghammer in dvorni dostojanstveniki. Na obedu je Nj. Vel. cesar nazdravil ruskemu carju. Za časa pojedine je svirala vojaška glasba.

Iz ogerske zbornice magnatov. V adresni razpravi je predlagal kardinal Schlaich, da se v adresi vsprejme odstavek, izrazujoči nado zbornice, da poznana modrost Njeg. Veličanstva najde pot, po kateri se zagotovi verski mir v deželi. Ministerski predsednik Banffy in minister Wlassics sta se izrekla proti temu predlogu in je zbornica res odklonila istega.

Italijanska zbornica poslancev. Včeraj so imeli zopet precej vroč dan v italijanski zbornici poslancev, razpravljali so namreč o apanaži za prestolonaslednika. Neizogibni Imbriani je zahteval namreč, da se skrepi ali pa popolnoma odpravi

civilna lista (prispevek države za dvor). Nasproti Imbrianiu je zatrdil ministerski predsednik Rudini, da ljubezen do kraljeve hiše savojske temelji tako globoko v narodu, da mu ne bode trebalo nikdar prijeti za orožje v nje obrambo, ampak le v obrambo, časti domovine. Poslanec Imbriani seveda ne more odprti svojih ust, da ne bi žalil Avstrije. Tako je bilo tudi to pot. Rekel je namreč, da Črnogora mu je simpatična zato, ker vidi v njej nasprotnico Avstrije. — Zbornica je odobrila tudi ani dogovor med Avstrijo in Italijo o vzajemni skrbi za bolnike, o katerem je rekel te dni posl. Laginja v zbornici na Dunaji, da se je sklenil na škodo Avstrije. Dr. Laginja je grajal tudi, da naša vlada ni storila tega, kar je storila italijanska, katera poslednja je že davno predložila italijanski zbornici v odobrenje. In res vidimo sedaj, da je italijanska zbornica že odobrila oni dogovor, naš parlament in naša javnost pa bi menda niti ne vedela, da se je sklenilo kaj takega, da ni dr. Laginja govoril o stvari. Altri paesi, altri costumi.

Različne vesti.

Vprašanje šolske takse po Istri. To vprašanje razburja sedaj duhove kmečkega prebivalstva po vsej Istri. Namenoma smo rekli „po vsej Istri“, kajti razburjenje se ne omejuje samo na slovensko prebivalstvo, ampak se je v isti meri polastilo tudi italijanskega. Ko se je raznesel glas, da je večina deželnega zbora istrskega vsprejela zakon o šolskih taksah, zašumelo in zavrvelo je po vsej pokrajini tako, da so se hudo prestrašili tudi italijanska gospôda. Strah jih je dovel do peklenske misli, da so pred ljudstvom zatajili svoje dete. Pomočjo laži in klevete so sleparili ljudstvo in je uverjali, da ne oni, italijanska večina, ampak slovenska manjšina da je uvela nesrečno šolsko takso. Posrečilo se jim je res, da so za hip zbegali tudi naše ljudstvo, toda le za hip! Menda le redkoke-daj se dogaja, da bi imela laž tako kratke noge, kakor je bilo v tem slučaju. Kako ne! Z naše strani je bila akcija kaj lahka; nam ni bilo treba drugega, nego navajati fakta. Dejstva pa so bila tako jasna, tako kričeča in tako neoporečna, da so morala v hipu odprti oči našemu ljudstvu. In ljudstvo — tudi italijansko — jelo je odpirati oči, videlo je, od katere strani preti nevarnost njega interesom in — konec je bilo komedije italijanske gospôde o „slovenskih poslancih, ki so uveli šolske takse“.

Ko se je tako temeljito pojasnil položaj, morali so Italijani seveda premeniti svojo taktiko. Sedaj niso trdili več, da so slovenski poslanci uveli šolske takse, ampak zvijsati in izgovarjati so se jeli, da je italijanska večina le krvavečim srcem glasovala za ta zakon, da drugače ni možno pokriti troškov za šolo, da se pokrajina s takso izogne drugim dokladam itd. itd. Vse možno so govorili gospôda, le tega jedinega niso hoteli povedati — in to označuje Italijane —, da so se spomnili na „prevelike stroške“ za šole še le sedaj, ko je povsem zadovoljeno italijanskemu delu prebivalstva in bi moral priti na vrsto slovenski del prebivalstva. Snovanja šol slovenskemu in hrvatskemu ljudstvu v prilog se boje Italijani, ker vedo, da vsaka nova hrvatska in slovenska šola je nov žebelj v raketv njih nadvladja, katero nadvladje se ne da opravičiti z nobene strani: ni z narodnega, ni s političnega, ni z gospodarskega ni s kulturnega, ni z državnega stališča. Slovenske šole se boje torej, a Italijani menijo, da tej nevarnosti za njih supremacijo se izognejo najlepše in najbolj v ceno s tem, da uduše v ljudstvu veselje do šole! Oni umejo računati dobro. Oni vedo dobro, da plačevanje davkov ni nikjer popularno in priljubljeno, tudi med Hrvati in Slovenci ne; najmanj pa med ljudstvom, ki se mora krvavimi žulji in potnimi sragami boriti za svojo ekzistencijo; med ljudstvom, tako siromašnim, da se mu zdi srebrni goldinar pol premoženja. Tako so torej računali Italijani: siromaštvo pojdi v boj proti — instituciji šole!

Naše novinstvo je tudi v tem slučaju storilo svojo dolžnost v polni meri! Razjasnilo je način, kako je prišlo do zakona o šolskih taksah, opozarjalo je tudi vlado na nevarnosti, ki bi utegnile nastati iz teh instituciji šole, svarilo je ljudi pred nepremišljenimi koraki — kakoršnih more navdih-

niti hipna razburjenost — in kazalo je na pot, katero nam je nastopiti. Posebno je opozarjalo ljudstvo, da upor proti zakonu znači zločinstvo, kateremu posledice so usodne, pač pa je dovoljena akcija za premembo ali odpravo zakona zakonitim putem! To pot treba nastopiti in naši poslanci so tudi izjavili takoj, da gledé šolskih taks nemudoma nastopijo to pot, kakor hitro se sestane deželni zbor. — Politiško društvo „Edin.“ pa je zasnovalo akcijo še posebej v ta namen, da bi se šolska taksa ne uvela že za leto 1896—1897, ker občine niti niso dobile izvrševalnih naredeb in ne vedo, kako in od kod pokrivati to novo potreščino. Tu gre torej za to, da se rešijo občine hude zadrege.

Akcija pol. društva „Edinost“ je torej vsa-kako znamenitega gospodarskega pomena za občine istrske. V dosego svoje svrhe zasnovalo je to društvo svojo akcijo na najširši podlagi, tako, da se je, pustivši na strani narodnostne prepire, postavilo le na gospodarsko stališče in je italijanskimi okrožnicami povabilo tudi italijanske občinske uprave na sodelovanje v prilog siromašnemu ljudstvu. S tem je naše društvo podalo najlepši izglede spravljalivosti in je pokazalo svojo pripravnost za zločno delo z Italijani istrskimi vsaj na gospodarskem polju. Takih izglede je menda malo v razburkanih razmerah avstrijskih.

V tem hipu ne vemo še, da-li in v koliki meri so se odzvale italijanske občine človekoljubnemu pozivu društva „Edinost“, to pa vemo, da je vedenje italijanskih listov uprav skandalozno; to časopisje se je pokazalo brezsrčno in je pokazalo, da nima srca za obupno stanje ljudstva po Istri — tudi italijanskega! Tržaški listi so brill-norce iz nas! Toda čemu bi se čudili temu! Ljudje, ki imajo svoja srca ukovana v denarju, kako bi taki ljudje imeli kaj zmisla za bedo in nadloge prostaka? Čudimo pa se nekoliko „Istri“, ki živi vendar med ljudstvom in bi morala vendar nekoliko poznati vsaj bedo svojih italijanskih rojakov. Tudi ta list imenuje naše prizadevanje komedijo, češ: con codeste commedie è tempo di finirla!

Čuj torej, ti jedno ljudstvo po Istri: kdor se trudi za olajšanje tvoje bede in tvojega stanja, ta igra komedijo! Tako trdè Italijani! Torej tvoje koristi so tem tvojim „dobrotnikom“ — komedija! Res je torej, kar trdimo mi vedno, da italijanska gospoda nimajo srca za-te, trpeče ljudstvo, in da igrajo le grešno igro, kadar ti pravijo, da skrbje za tvoj blagor! Besede teh brezsrčnežev o volitvah so res sladke, ali njih dela po volitvah so grenka za-te, o siromašno ljudstvo istrsko! In ta laška stranka se bode igrala tako dolgo s tvojimi koristmi, dokler bodeš hotelo ti samo, o ljudstvo istrsko, dokler se ne vzdramiš na vsej črti in krepkim sunkom zdrobiš jarm, v katerega so te ukovali! Ljudstvo po Istri, zapomni si to!

Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda na Greti priredi — kakor smo že javili — dne 5. t. m. svojo veselico v krčmi „Rojanskega posojilnega in konsumnega društva“, blagehotnim sodelovanjem sl. tamburaškega zbora „Trž. Sokola“ in sl. pevskega društva „Zarja“ v Rojanu. V kratkem se prijavi program tej veselici.

„Božičnica“ te podružnice, ki se je imela vršiti prihodnji teden, se je odnesla na prihodnji mesec, ker je bil otroški vrtec zaprt radi slučajev boleznih med otroci.

Za „Božičnico“ podružnice družbe sv. Cirila in Metoda na Greti so darovali nadalje sledeči gg.: J. Katalan 1 gld., F. K. 1 gld., I. Gerdol 2 gld., M. Venuti 50 nč., Valentin Piščane 1 gld., Anton Piščane 50 nč., Fran Dollenz 2 gld., Fran Šmuc 2 kroni. Neimenovani Barkovljan po g. J. Pertotu (Andrejevem) 20 kron.

Za „božičnico“ se je znova nabralo v kavarni „Commercio“ 33 kron in 15 novčičev; darovali so: g. Ivan Mankoč 10 kron, g. Stepančič Gracijan 5 kron, g. Žitko Fran, posestnik, 4 krone, gg. Kušar, Hmeljak, Stekar, Žitko Anton, Hrušjanec in A. M. po 2 kroni, g. Belec Jakob in g. Rutar Tomaž po 1 krono, g. Dominik 15 nč. — Zad-njo nedeljo izkazanimi 162 kron — skupno 195 kron in 15 nč.

V pušico „Trž. podp. in bralnega društva“ — za družbo sv. Cirila in Metoda — je darovala gdčna. Zoržutova 1 rono mesto cvetk na krsto Vladimircška Skrinjarjevega.

Za sežansko žensko podružnico družbe sv. Cirila in Metoda se je darovalo in nabralo v gostilni gosp. Štoke v Trstu, 3 krone kakor preostanek razprodanih „cirilskih“ šibic, svinčnikov in Gregorčičevih slik. Kakor preostanek „cirilskih“ šibic in svinčnikov je daroval g. Primožič 90 stot., g. Josip Sotlar 1 krono 52 stot. Gosp. Hmeljak iz Lokavca 1 krono. — V kavarni Štolfovi v Sežani je nabral najhujši krokar med krokarji 2 kroni 40 stot.

Občni zbor „Slovanskega pevskega društva“ bode jutri dne 20. t. m. ob 1. in pol uri popoldne v prostorih „Del. podp. društva“, Via Molin piccolo št. 1.

„Obrtnijsko društvo v Barkovljah“ naznanja, da bode imelo v nedeljo, dne 3. januarja ob 1. uri pop. v prostorih društvene krčme izredni občni zbor. Na dnevnem redu je prememba društvenih pravil.

„Zadruga voznikov gruša“ (ali gramoza) je predložila magistratu ponudbo, da bi se voznikom povišalo plačilo za dovažanje gruša. Kar dobivajo sedaj od dotičnega podjetja — tako nam piše odbor zadruge —, je res beraško, kajti vozniki ne morejo ne živeti ne umreti ob takem zaslužku. Za vožnjo iz Bazovice, Gropade, Padriča, Opčin, Proseka dobi 1 gld. do 1 gld. 10 nč. Pomislimo le, koliko truda treba že za to, da se priredi gruše in potem se trudita z prevažanjem v Trst človek in žival od solnčnega vzhoda do zahoda, da zaslužita bori goldinarček. Zadruga je prepričana, da si vozniki morajo pomagati sami, kajti magistrat je odklonil ponudbo zadruge. Treba torej, da stopamo zločno in vzajemno. Zadruga opominja sosebno voznike iz gornje okolice, da bodo postopali solidarno. Proti vsakemu, ki bode kršil vzajemnost, bode postopal odbor, kakor je bilo sklenjeno na občnem zboru.

Nesreča ali zločin? Včeraj je došlo kaci 40 Križanov na pomorski zdravstveni kapitalet. Razburjeni možje so se bitko tožili proti čoljot-skim ribičem, katerim pripisujejo krivdo na tem dogodku. Križani so zagotavljali svoje prepričanje, da so italijanski ribiči nasilno postopali proti ponesrečencem, in da bi udušili klice na pomoč teh poslednjih, da so glasno trobili na svoje rogove, kar je bilo čuti tudi na kopno.

Ladijo ponesrečenih Križanov so našli — kakor smo že sporočili — onkraj Gradeža. Čoln baje ni poškodovan. — Včeraj je parnik pomorske vlade „Audax“ zopet iskal ponesrečence. Imel je seboj tudi potoplavca, ki je nad dve uri brodil na dnu morja v obližju Devina, toda vse je bilo zastoj. A ta brezuspešnost prizadevanj, da bi se našla trupla ponesrečenih, še bolj razburja usmiljenja vredno prebivalstvo sv. Križa. Hudo je, ako rodbina vidi svojega redilca mrtvega pred seboj, ali še hujša je ta negotovost, to koprjenje v strahu in trepetu. V čast pa je našim okoličanom, da se po vsej okolici pojavlja bratsko sočutje do Križanov. — Včeraj smo javili, da je odredila pomorska oblast, da morajo vse ribiške ladje italijanske biti na razpolago kompetentni oblasti. Danes se je odpravila ta odredba, kar so že nabrana vsa umestna poizvedovanja.

Bednim rodbinam ponesrečenih Križanov na korist priredi se prihodnji mesec večja veselica. Podrobnosti se priobčijo o pravem času. Slovansko občinstvo pa opozarjamo že sedaj na to plemenito nakano. Kdo naj bode prvi, ki pomaga bratu, ako ne — brat?

Radi jutranje nedelje izšla je 8. št. „Brivea“ danes. Ima dokaj zabavnega in zbadljivega gradiva in prav šaljivo sliko na I. strani. Novo leto je tu; prijatelji šale, požurite se z naročbo! List stane za vse leto le 5 kron; posamična številka pa 5 nč. v tabakarnah.

Iz Rojana nam pišejo: Nepoznani rogovilaži so napisali minolo noč na neko hišo v Rojanu besede, hudo žaljive za našega župnika. One besede so bile napisane v italijanskem jeziku! Mi smo uverjeni, da imamo tu zopet posla z lopovščino nasprotne stranke, ki prireja take grde stvari, da bi jih mogla potem podtikati nam in nas črniti pred svetom. Tako postopanje je tem gnusnejše, ker smo dokazali vsikdar, da se hočemo boriti odprtim vizirjem in dostojnimi sredstvi. Mi pobijamo sredstva in pota g. župnika, toda njegove osebne časti se nočemo dotikati!

Legar v Pulju. Novoimenovani začasní zdravstveni nadzornik dr. Meeraus, dodeljen tukajšnjemu namestništvu, je dospel predsinočnem z Dunaja v Trst. Včeraj se je odpeljal v Pulj. Pred odhodom se je posvetoval s c. kr. namestnikom in z dež. zdravstvenim referentom dr. Bohato.

O stanju epidemije poročajo: Do dne 17. t. m. je obolelo 603 meščanov in 468 vojakov. Dne 16. na novo obolelo 37 meščanov in 19 vojakov, umrla 1 meščan, 1 vojak. Od pričetka epidemije (konec oktobra) pa do 17. t. m. je bilo vsprejetih v mestno bolnišnico 164 oseb, obolelih za legarjem. (Teh 164 slučajev je všteti v zgoraj omenjeni številki 603.) Od teh jih je umrlo 6, ozdravilo 44, ostalo torej v obskrbi 114.

Obskrba jetnikov. Za leto 1897. določeni so za obskrbo vsacega posamičnega jetnika ti-le zneski na dan: pri kazenskih sodiščih v Trstu 52 in pol nč., pri kaz. sodišču v Gorici 37 in pol nč., v Rovinju 39 in pol nč., pri vseh drugih okrajnih sodiščih v področju prizivnega sodišča tržaškega pa 58 in pol nč.

Tihotapstvo. Finančni organi so našli na Lloydovem parniku „Imperatrix“, došlem iz Indije v Trst, 200 svilnatih, utihotapljenih robcev in nekaj tabaka. To blago so vtihotapili arabski kurilci, službujoči na omenjenem parniku. Iste kurilce so bili že 5 krat zasačili na tihotapstvu.

Zvršetak razprave proti mednarodnim tatovom. Včeraj se je završila pred dunajsko poroto razprava proti družbi Papakosta in tovariši. Porotniki so soglasno pritrdili vprašanjem gledé krivnje obtožencev in vsled tega verdikta je sodišče obsodilo: Papakosta in Stalia vsakega na 4 leta, Affendakisa na 6 in Pribojca na 8 let težke ječe. Po prestani kazni je Papakosta, Affendakisa in Pribojca izgnati iz naše države, Stalia pa staviti pod policijsko nadzorstvo. — Svoječasno izročè avstrijske oblasti vse štiri tatove Nemčiji, da jih bodo tamešnja sodišča sodila zaradi tatvin, izvršenih v Monakovem in po drugih mestih Nemčije.

Poneverjenje v uradu. Iz Budimpešte javljajo: Pri tukajšnji upravi avstro-ogerskih državnih železnic so zasledili veliko poneverjenje. Kolikor se je moglo konstatovati doslej, primanjkuje okolu 41.000 gld. gotovine. Ta denar je poneveril tajnik Anton Dietrich, katerega pa že od 12. t. m. ni več v urad. Predvčerajšnjem so odprli njegovo pisalno mizo. V njej so našli par pisem, naslovljenih na ravnatelja. V teh pisemih priznava Dietrich, da je poneveril denarja, toda svote, pravi, da ne ve določiti; povprečno sodi, da si je prisvojil 35 do 40 tisoč gld. — Ubegli nezvesti uradnik je ostavil v Budimpešti ženo in dvoje otrok. Policija je odredila vse potrebno, da mu pride na sled.

Magnat — na obtožni klopi. Kakor poročajo iz Budimpešte, se bode v kratkem zahtevalo v zbornici magnatov devoljenje za sodno postopanje proti grofu Ferdinandu Zichy-ju. Vzrok temu da je dejstvo, da je grof Zichy povodom poslednjih volitev dvignil pest na nekega sodnika.

Proračun mesta Pariza za leto 1897. Baš objavljeni proračun razkošne francoske stolnice kaže te-le svote: Vseukupni dohodki 303.014.550 frankov; vseukupni stroški 326.274.550 frankov, torej primanjkljaja 22.260.000 frankov! Lepa svota, toda v razmerju — tout comme chez nous! — Stroški za šolstvo so proračunani na 28.810.956 frankov.

Uporaba alkohola za razsvetljavo. Po naredbi francoskega ministerstva za trgovino se je sestavil strokovni odbor, da preišče in prouči, da-li se more alkohol uporabiti za razsvetljavo ulic in hiš. Vse kaže na to, da se ta naloga reši na škodo alkoholistom, kajti dokazano je, da je alkohol bolji za razsvetljavo, nego-li petrolej in poleg tega ne udarja in ne probija skozi svetiljke in sode kakor petrolej. Alkohol, pomešan s plinom, pa daje poslednjemu mnogo močnejše svetlobo. V Ameriki je že razpisana nagrada za onega, ki napravi dobro svetilnico za alkohol.

Sodnijsko. 18letnega kmeta Antona Kosmača iz Boršta obsodilo je tukajšnje sodišče včeraj zaradi težkega telesnega poškodovanja na 4 mesece težke ječe. Dué 18. oktobra t. l. je v prepiru s kamnom ranil svojega tovariša Miho Žjjava.

Odgovorni urednik lista „Il Lavoratore“, Ivan Spaini, je obsojen zaradi tiskovnega prestopka na 50 gld. globe, oziroma 5 dni zapora.

27letni pisar Artur Chiadez iz Gorice je dobil zaradi budodetstva goljušje in poskušene goljušje osem mesecev težke ječe. Artur Chiadez je bratranec bivšega učitelja risanja na obrtni šoli v Piranu, Ljudevita Chiadeza, kateri je bil pred par meseci obsojen zaradi nesramnih dejanj na 3 leta ječe. Obsojeni je dal v pohrano nekemu prijatelju 7 gld. v denarju in pa svojo obleko. Artur Chiadez pa je dotičniku s ponarejenim pooblastilom izvalil onih 7 gld. in jih zapravil, obleke pa ni dobil, ker se je še istega dne odkrilo sleparstvo.

Najnovejše vesti.

Dunaj 19. (Zbornica poslancev.) Minister poljedelstva je odgovoril na interpelacijo poslanca Krumbholza, da se vlada temeljito bavi z vprašanjem o omejitvi terminske igre s kmetijskimi produkti. Svoje sklepe da presoditi po enketi zvedencev in jih potem predloži zbornici. Zbornica je pričela razpravo o proračunskem provizoriju.

Dunaj 19. „Wiener Zeitung“ objavlja naznani lo finančnega ministerstva od 9. decembra, po katerem se zastava za trgovinske ladije avstro-ogerske monarhije uvaža tudi za c. kr. parnike finančne straže.

Pariz 18. Senat je odobril soglasno brez razprave kredit za vsprejem carske dvojice ruske in je vsprejel na to soglasno proračunski provizorij za mesec januarij.

Trgovinske brzojavke in vesti.

Budimpešta. Pšenica za jesen — — — — — za pomlad 1898 8.15 do 8.17 Oves za pomlad 5.92—5.94. Rž za pomlad 6.89—6.81. Koruza za maj-juni 1897. 3.89-3.91 Pšenica nova od 78 kil. f. 8.05 8.13 od 79 kil. 8.35—8.40. od 80 kil. f. 8.40—8.45 od 81 kil. f. 8.45 8.50, od 82 kil. for. — — — — —, letimon 8.10—8.12 prosa 6.65—6.10.

Pšenica: Slabe ponudbe in omejeno povpraševanje. Trg stalen. Prodaja 10000 met. stot., 5 nč. dražje. Vreme: oblačno.

Praga. Neraffinirani sladkor for. 11 95, november-december 11 97 zopet mlačno.

Havre. Kava Santos good average za december 61 50 za april 62 — — — — — stalno.

Hamburg. Santos good average za december 50.50 za marec 1897. f. 51 — — — — — za september 52 — — — — —

Bozarska borza 19 decembra

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	101.30	101.25
„v srebru	101.45	101.55
Avstrijska renta v zlatu	123.25	123.20
„v kronah	100.80	100.75
Kreditno akcijo	371.25	372.75
London 10 Let.	119.95	119.95
Napoleoni	9.53 1/2	9.54 1/2
20 mark	11.78	11.77
100 franci, H.	45.45	44.46

Borzni trg št. 14
Sedanja razstava:
Jako interesantno
potovanje preko
Monakovo Bavar-
ske. Najnoveje iz-
loženo privrkat.
Ustoppina
20 novč. otroci
10 nov.

Autorizovani potovalni urad

Alojzija Mozetič

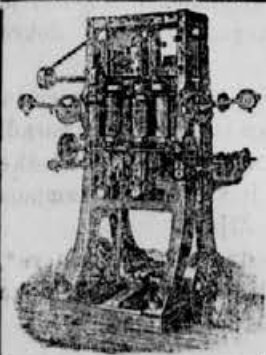
v Trstu,

Piazza dei Negozianti št. 1,

posreduje potovanja v Azijo, Afriko, Ame-
riko, Avstralijo in po vsej Evropi; zastopa
najboljša parobrodarska društva; prireja za-
bavne vožnje; posreduje zavarovanja proti
nezgodam in poučuje zadovoljno in brez-
plačno, pismeno in ustmeno v vseh poto-
valnih zadevah; jamči za najnižje cene in
najboljšo postrežbo.

Stenski koledar za l. 1897

Od več strani se je naglašala potreba koledarja v slovenskem jeziku za rabo v pisarnah. — Tiskarna Dolenc v Trstu priredila je za leto 1897 tak koledar in ga prodaja po 20 nč. komad, s pošto 25 nvč. Kdor si ga želi, naj pošlje omenjeni tiskarni po nakaznici 25 nvč. in natančen naslov, ali pa naj pride sam v tiskarno, trg velike vojašnice št. 2, kjer dobi ga po 20 nvč. komad.

G. Tönnies
Ljubljana.

Tovarna strojev
in
kovačnica za kotle.

Specijaliteta:
žage in stroji za
obdelovanje lesa.

Narodnjakinje!

Dovoljujem si Vas opozoriti na svoje veliko skladišče oglja, drv, premoga in koksa v ulici S. Zaccaria šte. 1 (mej ulicama Chiozza in Farneto).

Ker izdelujem od navedenih predmetov nekatere na lastno režijo, nekatere pa sem si nabavil pod najugodnejšimi okolnostmi, prepričan sem, da vas zamorem v vsakem obziru zadovoljiti.

Jamčim za točno postrežbo in pošteno vago ter se priporočam z vso

udanostjo

Vekoslav Grebenc.

Hiša

z Kalistrovo ustanovo, jednodnostopno, z opeko krito, stoječa ob glavni cesti v Rakitniku pri Postojni. prodaja iz proste roke Viljem Mayer na Reki, Via del Canale št. 2. Cena: jedentisoč gld. Hiša je pripravna za trgovino.

Veliko všečnostjo in radostjo

vzamejo otroci
„Servus“ Hausenov kasselski ovseni kakao, a tudi odrasli radi pijejo istega posebno radi, radi prijetnega okusa in dobrih učinkov pri bolu želodca, driski in težkem prebavljanju. „Servus“ Hausenov kasselski ovseni kakao je pristen samo se varstveno znamko „Čebelni koš“ v kartonu, 33 kosčkov zaviti v kositurnih listih ter se dobiva za ceno 70 nvč v vseh lekarnah, mirodilnicah in prodajalnicah delicat in kolonialnega blaga.
Hausen & C. Kassel in Eger.
Glavno razpečevanje za Avstro-ogersko L. Kostlin Bregenz.

Dva lepa konja

rujave dlake, ogerske pasmi stara 5 in 6 let, visoka 15 pesti brez vsakega pogreška, pripravna za izvoščeka kakor tudi za težka dela sta na prodaj pri
g. J. Bole-tu v Lazah pri Planini
(pošta Planina pri Raketu.)

Za mlekarje in gospodarje!

Tvrška G. Ferd. Resberg v Gorici je spravila v trgovino novo vrst moka za rejenje živine, katero uporabljajo že v planinskih deželah vsi živinorejci in mlekarji. Ta

moka za pítanje

je pripoznana po c. k. kinetijskem poskušališču v Gorici kot izborna sredstvo za rejenje in jo priporoča odjemnikom radi svoje redilne lastnosti za boljšo kakovost kravjega mleka.

Moka za pítanje se dobiva v zaznamovanih in s svincem zapečatenih vrečah od 50 kg. po 3 gld. pri tvrdki

J. Kaučič v Gorici.

na Kornju ter pri tvrdki G. Ferd. Resberg v Gorici v stari cukrarni v kapucinski ulici.

Odda se v najem ali tudi prodaja velika hiša s hlevom

v Banah,

z dvema velikima njivama pri hiši in drugim zemljiščem. Hiša je pripravna za kmetijstvo in tudi za gostilno.

Več se poizre pri g. Leban-u v ulici Romagna št. 4.

„Tržaška posojilnica in hranilnica“

(registrovana zadruga z omejenim poročtvom)

v TRSTU, Via Molin piccolo št. 1, I. nadstropje.

(blizu novega poštnega poslojaja)

Daje posojila na vknjižbe po 5 1/2%, menjice po 6%, zastave po 5 1/2%. Sprejema hranilne vloge in je obre-
stuje po 4%. — Uradne ure so: Vsaki dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 3. do 5. popoldne, ob
nedeljah in praznikih od 10—12 dop. Izplačuje se vsaki ponedeljek od 11. do 12. ure dopoldne, in vsaki
četrtak od 3. do 4. ure popoldne. Glavni deleži veljajo po 200 kron. Zdrugi deleži se lahko plača-
jejo v mesečnih obrokih po 1 gld. ter znaša vsaki delež 10 gld.

Bratje Ribarić, izdelovalci oglja v sv. Petru, priporočajo svojo zalogo v Trstu: **Via Fondares št. 1, Piazza della Valle 2, via Madonna 2, Piazzetta Cordatoulli 2.** z ugodom tudi v ulici **Torrente** po **najnižjih cenah.** Oglje I. kakovosti, karbonina, kok, drva na metre itd. Naročbe se spremljejo tudi z dopisnic.

Davno skušeno dijet. kosmet. sredstvo (za naribanje) za ojačanje in krepljenje žil in kit človeškega telesa.

Kwizde fluid

Znamka kača (fluid za turistu)
Rabljen z vseh strani od turistov, kole-
sarjev in jezdecov za ojačanje in okrep-
ljenje po daljnjih potih.

Cena 1/2 steklenice 1 gl. 1/2 stek. 60 nč.
Dobiva se pristen v vseh lekarnah.

Glavna zaloza:

Okrožna-lekarna,
Korneuburg pri Dunaju.

Rojaki! Pozor!

Gostilna „Pri petelinu“

ulica Ghega št. 7. v Trstu blizu j. kolodvora.

Podpisani naznanja sl. občinstvu, da je uredil svoje gostilniške prostore tako, da more priti v nje gospod in priprosti kmet. Postreže se vsakega z dobrimi jedili in iz-
bornim črnim ali belim naravnim vinom in sicer po taki ceni, da se ne boji tekmovanja.

Gostilna je vedno prekrbljena z domačo posušeno in svežo presličvino, pristnim salamom, klobasami, nanoš kim ovčjim in drugim sirom.

Priporoča zasebnikom in krčmarjem svojo veliko za-
logo črnega in belega vipavkega vina, toliko iz zaloge v Prvačini kakor v Trstu. Prodaja se na drobno in debelo in razpoljha po zahtevi na vse strani stroškov prosto.

Vina so tehe vrst: modra frankinja, berzamin, bur-
gunder, izabela, rulanec stari in novi, belo staro in novo, rizing stari in novi itd.

Specijalitetna vina črna in bela iz l. 1892., 1893., 1894. in 1895. v steklenicah od 1 litra 80 nvč., pol litra 40 nvč. — Domači tropinovec se dobi tudi po naročilu v vsaki meri.

Gostilna je odprta od 7. ure zjutraj do polnoči. — Priporočaje se svojim rojakom v Trstu in na deželi, da ga počasté s svojim obiskom pri vsaki priliki, drže se gesla „Svoji k svojim“, beleži udani

Anton Vodopivec,
gostilničar.

Svetoivansko konsumno društvo

v prostorih narodnega doma (na pošti) nazna-
nja, da toči vedno najboljša vina črna in bela, kakor tudi šteinfeldsko marčno pivo.

Za obilen obisk se priporoča slavnemu občinstvu iz mesta in okolice in slavnim društvom

ODBOR.

Liniment. Capsici comp.

s sidrom

iz Richterjeve lekarne v Pragi,

pripoznano izvrstno, bolečine blažeče mazilo; dobiva se po 40 nvč., 70 nvč. in 1 gld. po vseh le-
karnah. Zahteva naj se blagovoljno to splošno pri-
ljubljeno domače sredstvo na kratko kot

Richterjev liniment s „sidrom“

ter naj se previdnostno vsprejmejo le tako steklenice kot pristne, ki imajo znano var-
stveno znamko „sidro“.

Richterjeva lekarna

„Pri zlatem levu“ v Pragi

— — — — —

Aite & Zadnik - Trst

Zaloga vsakovrstnih potreb za šivilje, krojače in kitničarke
Uzori na zahtevo franco. Blago se razširja poštnine prosto
Za mnogobrojni obisk tako meščanom, okoličanom in zu
najim naročnikom se priporočata udana

Vin Nuo a na vogalu
via S. Lazzaro
Novenarobne najmo-
dernejšega blaga za
zimsko sezono so
nam uže prisile in.
so: Flanela, sukno,
volnene tkanine za
gospe in gospode. Ve-
liki izbor ovrtnikov
in ovrtnice vsako-
vrstne barve in vo-
likosti.

— — — — —